

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 2

FEBRUAR 1961

11. årg.

Med nøysomhet

Jeg husker et meget vakkert stykke Norge. Stykket er stort sett likedan i dag, og den fine sjåseen er den samme. Den både er og var kantet med herskapsvillaer. En av dem bar det fordringsfulle navnet — «Nøysomhet». «Rart det skal være så pent på Nøysomhet» bemerket en stemme i bussen. Jeg syntes ikke det var det grann rart. De som bodde der hadde god råd, og da så —. Men jeg lo frekt. Kunne ikke få franske vinduer og doriske verandasøyler til å rime med nøysomhet.

Så åpner vi Bibelen og finner i 1. Tim. 6,6 at

«Gudsfrykt med nøysomhet er en stor vinning».

I Guds ord er det dødsens alvor når vi møter ordet nøysomhet. Det er så visst ingen klisje. Som ellers er Ordet praktisk her også. Strengt tatt er meningen: Gudsfrykt + nøysomhet er en stor vinning.

Nøysomhet er ellers ikke i skuddet nettopp nå, selv om nok en og annen lyster på etiketten over det daglige livet. Den som har sett andre tider vet at det var annerledes før. En og annen røst som løftes for nøysomheten drukner. Det er likvel sant at det er en dyd å være nøysom.

Men på ett område skal du ikke være nøysom: i din gudsfrykt. Alt-

for mange gode plasser står tomme i gudshusene våre fordi folk er for nøysomme i sin gudsfrykt. Et og annet sjeldent besøk blir det da, og takk for det. Men sjelen sultefores på grunn av den slags nøysomhet.

De som søker kommer. De er ikke nøysomme på *den* måten. Men det er en del av dem som nøyer seg med bare å se på Jesus. De nøyer seg med avstanden. Og de blir lønnet så langt det rekker. Men han

vil ikke bare beskues: Han vil inn i huset ditt. Han vil du skal stige ned fra anonymiteten og ta imot ham i huset.

Det er for mange nøysomme heimer. Kristusbildene ble gammel-dage. De frister et bortpakket eller bortglømt tilvære. Ikke så få har nok bildet hans framme enda. Og det er godt å ha ham på veggen. Men dét er best å ha ham i hjertet. Bort med den nøysomme gudsfrykten. Du må ikke være så beskjedent når du kan få *all* åndelig velsignelse i Kristus.

Red.

Skulle ikke du også være hans?

Er ikke alle mennesker Guds eiendom. De er jo både skapt og kjøpt til Gud. I Guds bilde er de alle skapt for å være Guds eiendom.

Slik var det også en gang i tidens morgen. Adam og Eva levet fortløpig sammen med sin Gud i Paradisets hage og alt var bare herlighet og glede.

Men så kom djevelen inn i bildet og han har aldri unt menneskene å ha det godt. Han kledte seg her om som en slange — i andre tilfeller kommer han som en lysets engel, slik som det altså passer ham i øyeblikket — og gjennom Evas øyne og Adams gane krøp han like inn i hjertet og stjal deres person-

lighet. Et sjørøveri som fikk de alvorligste følger. De kom i fangenskap med hud og hår. Gi djevelen lillefingeren så tar han siden hele hånden. Å han nøyer seg sannelig ikke med det heller. Han tar hele mennesket.

At Adam og Eva siden angret sin forferdelige dumhet, er jeg ikke et øyeblikk i tvil om. For det å leve under Guds vrede er forferdelig. Når all kjærlighet er borte fra jorden, de frelste er hentet hjem og Guds vrede blitt igjen, da er det iscenesatt som Skriften kaller helvete. Der skal være gråt og tenners gnidsel, står det skrevet. Det er noe uhyggelig og redselsfullt å lese

om. Tenk om vi kunne hoppet over den del av Bibelen som handler om disse ting — —

Med syndefallets forbrytelse på nakken, måtte hele menneskeslekten fødes bak piggråden. Der levet de og der døde de alle uten Gud og uten håp. Nei, en og annen hadde fått den tro i sinne at det en dag skulle komme en utfrier. Esaias spådde om ham slik: Han er såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger, straffen ble lagt på ham forat vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått lekedom —.

Det var Gud som sto bak denne profeti. Hele Bibelen er jo innblåst av Gud, derfor kan vi tro hvert ord, selv om de er skrevet av mennesker. Og alle dem som nå trodde på Guds profeti gjennom sine vitner, de ble salige også i Den Gamle Pakt. Tenk på en Abraham, en Isak, Jakob og de mange mange.

Men så en dag — i tidens fylde — kom helten fra Golgata. Han var født av en kvinne og født under loven forat han skulle kjøpe dem fri som var under loven, forat vi skulle få barnekår, sier Paulus. Som engelen åpnet dørene for Paulus og Silas da de var kastet i fangenskap, slik åpnet Jesus Kristus dørene for alle som sammen med Adam og Eva levet i fangenskapets mørke. Det var ikke bare en Barnabas som ble fri da Jesus ble bundet, torturert og dødsdømt. Nei, da dommen var fullbyrdet og ekkoet av ropene stilnet, da skjedde det som hele verden lengtet etter. Seierherren proklamerte for all verden at nå er det jeg som har all makt i himmel og på jord. Gå ut og fortell det over hele verden. Og mange gikk ut og har gjort det til dags dato. Enda er det noen som ikke har hørt det, men etter den siste opplysning om den sak skal det kunne være 5% igjen av alle folkeslag som ikke har hørt at de kan bli fri ved å gå ut gjennom den dør som er åpnet for alle. Se, sier Herren, jeg har satt foran deg en åpent

«Det vanlige lorum - larum»

Det var den religiøse humanisten og ingeniøren Georg Brochmann som nytta dette uttrykket ein gong. Han trudde på eit liv etter døden, det ser vi klart av boka han skreiv om «Mennesket og evigheten». I all si leiting etter sanninga og lukka fann han lite hjelp i kristendomen. Det ser ikkje ut til at gudstenesta og kyrkja kunne gi han stort. Han seier nemleg desse orda ein stad: «Når man forviller seg inn i en vanlig kirke i Norge i dag, hører man det offisielle lorum-larum».

Han seier ikkje nærare kva han meiner med desse orda sine. Men det er mange ting i gudstenesteliturgien vår som kan støyta ein humanist. Ein er ikkje komen langt i gudstenesta før presten seier: «Lat oss bøya oss for Gud og sanna syndene våre». Humanistar kan ikkje lika all denne talen om synd og nåde, om syndene våre og Guds nåde, som berre er for syndarar. Humanisten ville heller at kyrkja skulle forkynna Bjørnsons bodskap: «Der bra folk går, der er Guds veier».

Det er nok fleir enn Brochmann dør — —. Kom til meg alle. Kom ut av fangenskapet og inn i friheten. Og alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, dem som tror på navnet hans. Er så du Guds barn? Du er jo både skapt og kjøpt til ham. Og du er dyrt kjøpt. Jesus betalte for deg med sitt eget blod. Han er død og oppstanden for deg. Det er i orden. Men du må gå ut. Ta imot kvitteringen på at dine synder er deg forlatt. Det var en underlig dag da jeg mottok den. Der sto alle mine synder oppskrevet. Men under sto det skrevet med blod. Betalt. Så er jeg ikke bare benådet, men frikjent. Å hvor godt å være hans.

Bj. Stoveland.

og Bjørnson som finn at det er for mykje tale om vår synd både i gudstenesta og i heile kristendomen. Når prest og kyrkjelyd bed desse orda: «Sjå i nåde til meg arme syndige menneske», så er det nok somme som protesterer i det stille. For omlag 60 år sidan var det til og med ein prest som kritiserte det han kalla «arme-syndar-kristendomen». Den gongen var det optimistiske synet på menneskenaturen sterkt. Men så kom det først ein verdenskrig og så ein til, og så måtte alle sjå at det er uventa mykje vondt i mennesket.

Men korleis er det nå med deg og meg? Er vi med når syndevedkjenninga lyder? Seier vi ja i hjarta vårt til orda: «— som har såra deg med tankar, ord og gjerningar og kjenner den vonde hug i hjarta mitt». Når orda våre, ja ikkje ein gong tankane våre, skal få vera tollfrie, da blir vi skuldige alle. Da treng vi nåde og tilgjeving frå Gud. Da blir vi ikkje for store til å ta imot ordet om Guds nåde mot syndarar. For vi har funne plassen vår mellom dei.

Men dersom vi er sjølvhjelpete menneske som ikkje ser at vi er skuldige anten for Gud eller menneske, da kjem vi ikkje gjennom denne tronge porten som syndevedkjenninga i grunnen er. Da blir vi utanom. Da blir vi snart leie av talen om Guds nåde. For nåden er berre for syndarar.

Men blir vi da aldri ferdige med å sanna syndene våre og fly til Guds nåde ved trua på Jesus Kristus? Skal vi kvar einaste dag i eit heilt menneskeliv be denne bøna: «Forlat oss vår skuld». Det ser ut til å vera den vegen Jesus peikar ut for oss. For tett framfor står bøna om «det daglege brødet»: Begge ting høyrer visst med til det daglege livet for eit kristenmenneske.

Ja, slik er det. Vi får aldri lov

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4,— pr. år.

Redaktør: Kallskap. Olav Olsen.

Kasserer: Lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

Lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK

til å slakka av i striden mot synda. Det er akkurat som i kampen mot alle slag sjukdomsbasillar og sjukdomsspirar. Alltid lyt ein vera på vakt. Det skal ikkje meir enn ein liten basille til, så blir det starten til ein heil epidemi.

En tanke som i hjertet kom, og som man litt lot råde, har så titt gjort sjelen tom på Guds dyre nåde. (L. 247).

Slik syng Brorson. For synda er ikkje ein illusjon, berre nokre kompleks. Det var synda som gjorde at Frelsaren kom til jord som det «Guds lam som tek bort verdsens synd». Så alvorlege er våre synder, di synd, mi synd.

Lat oss bøygja oss og sanna syndene våre og tru i liv og død på Jesus Kristus!

— gus.

DIAKONIRÅDET

har nå trått i funksjon, og vil etter hvert overta de oppgaver som hittil har sortert under Menighetspleienes Løndsforbund. Ett av rådets medlemmer har besøkt en rekke menigheter, og konstaterer at det er stor interesse for utbyggingen av diakonien omkring i landet. Det er til stede et udekket behov som en nå vil forsøke å fylle.

Kjære lesere!

Når jeg tar fatt på å redigere bladet nok et år, er det ikke fordi jeg har bedre tid enn andre, men fordi det ikke har lyktes å få noen til å redigere det.

Stoff og kunngjøringer må redaktøren ha til den 5te i hver måned. Dette for å få ut bladet snarest mulig. Stoff som kommer seinere enn den 5te i måneden, må vente til neste nummer av bladet.

Red.

MENIGHETSNYTT

Orkanger Menighetsforening

har hatt årsmøte, og valt frk. Johanne Hoff til formann for 1961. Nestformann ble fru Anna Rostad. Til nytt styremedlem ble valt fru Marta Hansen, og til arbeidskomite fruene Margit Hoff og Asbjørg Hoff. Kallskap. Olsen står framleis som formann i Orkanger menighetspleie.

Foreningen gir uttrykk for stor takksamhet for velvilje og stønad. På årsmøtet fikk foreningen overrakt fra Johanne og A. Todal et oppbevaringskolly til oppbevaring av arbeidsmateriale. Slike oppmerksomheter oppmuntrer.

Ved årsskiftet faller det naturlig å huske særskilt Salvesen & Thams' Communications Aktieselskap og Orkla Metall-Aktieselskap for den store stønad og interesse for arbeidet.

Tall.

Fullt merksam på at leserne har sett «kirkelige tall» annetsteds før, tror vi likevel at tall for enkelte sokn kan ha interesse. Derfor forteller vi at i 1960 kom 50 nye orkangerbygger til verden. 20 ektepar ble vigde i soknet. 18 gravferder har funnet sted. Ved offer og kollekt i Orkanger kirke kom inn til sammen kr. 1435,52.

Bedehusstoler.

La det være sagt som det er: Det går heller trått med innsamlinga til bedehusstoler i Orkanger. Dere som ønsker å gi, vær vennlig å melde dere til kallskap. Olsen. Ett lysglimt er det på nyttårshimlen: fra Gunda og Erling Fagerholt har vi mottatt kr. 35. Mindre bidrag mottas også med takk.

Ofringer.

Ofring i Orkanger 5. febr. til Det kristelige skolelagsarbeid innbrakte kr. 79,30.

Årsmøte i Orkdal

Dei fleste arbeidslag har nok hatt sine årsmøte no. Vi har fått melding om nokre resultat.

Indremisjonsforeninga på Fannrem har valt Egil Åmot, og Orkdal I.U.F har valt Reidar Halgunset til formann. Det var attval i begge høve.

I Misjonssambandet vart desse attvalde: Einar Gravdal til formann i Midtbygdens misj.forening, og Olav Eikli i Orkdal Raddelag.

Alle desse foreningane hadde hatt eit godt arbeidsår, etter årsmeldinga å døme.

Den kyrkjelege statistikken er nok for omfatande til å prenta fullt ut for alle tre sokna. Denne gongen finn vi at det kan ha ei viss interesse å sjå svart på kvitt kva som har kome inn ved ofringar og kollektar i Orkdal hovudkyrkje i 1960:

Jan. 1. D.N. Sjom.misj.	kr. 265,—
Jan. 24. D.N.T.	« 175,—
Febr. 14. Norges kr. stud. og gymnasiastlag	« 181,—
Febr. 21. De etterlatte ved «Elfrida»s forlis	« 586,—
Febr. 28. Til flomlyset	« 657,—
Mars. 6. Egede-Instituttet	« 170,—
April 15. N.M.S.	« 498,—
April 14. N.M.S. Kollekt	« 388,—
April 17. Menighetsfak.	« 173,—
April 18. Israelsmisjonen	« 105,—
Mai 1. Arb. kr. forb.	« 291,—
Mai 17. Institutt for Kr. Oppseding (IKO) og Kirkens Nødhjelp	« 476,—
Mai 26. Kristne arb. forb.	« 136,—
Juni 5. Indremisjonen	« 202,—
Juli 3. Menighetsarb.	« 557,—
Juli 10. N.M.S.	« 606,—
Septbr. 11. Røde Kors	« 372,—
Oktbr. 2. Modum bad	« 258,—
Oktbr. 11. Santalmisj. ved Maguram Mosahary	« 870,—
Oktbr. 16. Norges kr. stud.lag	« 253,—
Desbr. 25. N.M.S.	« 1178,—
Desbr. 26. Menighetsarb.	« 119,—

SOKNERÅDSVAL.

Det blir menighetsrådsval til høsten. Disse valgene holdes samme år som Stortingsvalget. Året etter velger så de nye menighetsrådene nye bispedømmeråd.

PREIKELISTE

- 19/2: Sølberget bedehus kl. 11.
Hatlebrekke.
Orkland kl. 11. Leergaard.
Orkanger kl. 11. Olsen. Nattv.
- 26/2: Orkdal kapell kl. 11. Leergaard
Moe bedehus kl. 11. Olsen
Orkanger kl. 11. Hatlebrekke.
- 5/3: Støylen skule kl. 11.
Hatlebrekke
Orkland kl. 11. Leergaard
Orkanger kl. 11. Ein utsending
for Indremisjonen og Olsen.
Nattverd. Ofr. til Indremisj.
- 12/3: Orkdal kapell kl. 11. Hatle-
brekke. Nattverd.
Hoston kl. 11. Olsen
Orkanger kl. 11. Leergaard.
- 19/3: Orkdal kapell kl. 11.
Sekr. Fougner. Ofr. til Kr. Stu-
dentlag.
Orkland kl. 11. Leergaard.
Orkanger kl. 11. Olsen.

Frivillig kirkemøte i høst

Frivillig kirkemøte blir holdt i Oslo til høsten, i oktober, idet det nå er fire år siden forrige møte. For to år siden holdtes landsmøte for bispedømmerådene, — disse to møter alternerer med hverandre.

Det frivillige kirkemøtet arrangeres av det frivillige kirkeråd hvis formann er biskop dr. Smemo.

Hvis det mislykkes

Det er tre årsaker til at kristelig arbeid kan mislykkes.

For det første kan man bringe et annet budskap enn det som den Hellige Ånd har åpenbaret i Ordet. Folk preker vitenskap, kunstfilosofi, sosiologi, historie, erfaring osv., osv. og ikke Guds enkle ord således som det finnes i den Hellige Ånds bok, Bibelen.

For det annet søker man å granske og fatte det åndsskapende budskap, Bibelen, ved hjelp av den naturlige forstand, d.v.s. uten Åndens opplysning.

GODT UTVALG av
SØLVVARER

til

**BARNEDÅP
BRYLLUP
KONFIRMASJON**

JOHN RØHME
GULLSMED - ORKANGER

Innramming av bilder

Av flere grunner tar jeg pånytt mot oppdrag for innramming.

ANTON ASK,
Fannrem, telef. 1064 a.

Hoff's Begravelsesbyrå

**Kister og svøv
Begravelsesbil.
Gravmonumenter.**

Telefon: Orkanger 66.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i første-
klassens utførelse kan bestilles hos meg
Monumentene leveres fraktfritt og
fritt oppsatt.

BERNT GROVEN

Svorkmo.

For det tredje blir det åndsskapte budskap, Ordet, Bibelen, som er blitt gransket og fattet ved Åndens opplysning, utdelt til andre med «menneskelig visdoms overtalende ord» og ikke med «ånds og krafts bevis».

(Dr. Torrey).

Å ha gjennomgått mange lidelser er som å kunne mange språk.

Den hær som venter å tape, har allerede lidd nederlag.

Intet ville være uheldigere for et menneske enn å bytte skjebne med et annet.

«60 tusen sting»

Kirkeforeningen i Orkdal har som meldt før her i bladet, satt seg som sitt første mål å skaffe to tepper innenfor alterringen i Orkdal hovedkirke. Maskinsjef Samuel Norberg har tatt på seg å knytte disse teppene. Han betror oss at det første og største teppet krever 60 tusen sting. Forleden hadde han fullført 30 tusen sting, så det er ikke noe å si på tempoet.

Men det er klart at det trengs penger til dette. Før dette nummer av bladet vårt kommer ut, har nok de aktive kvinnene gått til aksjon for å få inn penger. En vil tro at en slik aksjon må føre til et oppmuntrende resultat. Men det er ingen hemmelighet at foreningen også vil ta opp arbeidet for andre tiltak som kan gjøre kirken penere. Derfor vil nok bidrag til foreningens arbeid komme vel med etter denne dag også.

SLEKTERS GANG**Orkanger.****Døpte:**

- 1/1: Eva Johanne Lillebakken
15/1: Grete Weiseth
22/1: Jan Atle Røhme
29/1: Jarle Grimstad
Ruth Klemmetsmo.

Døde:

- 21/1: Albert Larsen.

Orkdal.**Døpte:**

- 1/1: Jan Berg
Siri Solem Andersen
15/1: Kjell Ove Haugen
Knut Torbjørn Eggen
Steinar Gjøås
Anita Velde.
29/1: Ove Roar Buan
Stig Arnold Rye
Brynhild Lervik.

Vigde:

- 7/1: Gudmund Arnulf Søderlund
Kirsten Anita Ingebrigtsen.

Døde:

- 2/1: Gudrun Johanne Forvemo
12/1: Gjertrud Wuttudal
22/1: Karen Anna Aarvik
25/1: Hanna Ødegaard
29/1: Einar Evjen.

Orkland.**Døde:**

- 2/1: Peder Ingvald Grøtan, 57 år.
28/1: Johanna Johansdtr. Øyasæter,
84 år.